

Yaşamsal Olan Politiktir

Meydan Gazetesi

07.04.2020

İçindekiler

Politika Nedir?	4
İntiharlar Politiktir	5
Virüsler ve Hastalıklar Politikanın Konusu Mudur?	6
Deprem – Afetler	7
Sonuç	8

Yaşadığımız topraklarda, son zamanlarda ne zaman “büyük”, toplumsal bir olay meydana gelse susmamız ve bu konuyu tartışmamamız isteniyor. İnsanlar yaşamlarına gittikçe daha trajik biçimlerde son veriyor ve topluma şu söyleniyor: Bu konu politika üstüdür ve tartışılmaz. “Susun”! Büyük bir deprem oluyor. Onlarca insan ölüyor, yüzlercesi yaralanıyor. İnsanlar kışın ortasında sokakta kalıyor. Yıllardan beri alınan deprem vergileri nereye gitti diyemiyorsun, çünkü devlet büyükleri “en gerekli şekilde” paraları harcamış oluyor ama hesap vermek zorunda kalmıyor. Susman buyruluyor. T.C askerleri T.C sınırları dışında savaş uçaklarıyla öldürülüyor ve devlet başkanı bunu açıkladığı bir basın açıklamasında espriler yapıyor. Sonra valilik açıklamaları birbiri ardına geliyor, sokakta “Savaşa Hayır” demek yasaklanıyor. Savaş söz konusuysa politika yapamazsın! Dünyada yaşamı durdurmaya başlayan bir virüs oldukça hızlı bir şekilde yayılıyor, toplu taşımayı kullanmamanı tavsiye ediliyor ama yaşamını sürdürmek için çalışmak zorunda olduğundan dolayı susman ve işini yapman söyleniyor. İsmine ekonomik kriz dedikleri bir furyayla ezilenler daha çok eziliyor, sense buna karşı çıkıp ekonomiyle ilgili konuşamıyorsun çünkü ekonomiyi olumsuz etkilersen hapse atılacağı söyleniyor. Susuyor ve politika yapamıyorsun.

Peki o zaman politika dedikleri bu şey tam olarak ne?

Politika Nedir?

Politika, bizim yaşamımız. İktidar, yaşamımızı istediği zaman harcamak, istediği zaman çalmak için politika yapmamızı istemiyor. Çünkü bizim politika yapmamız demek yaşamımıza sahip çıkmamız anlamına gelecek. O yüzden en önemli konular birden bire politika üstü hale getiriliyor. Bizse birer istatistik haline geliyoruz, yaşamlarımız çalınıyor.

Sabah saat kaçta uyanacağımıza biz karar veremiyoruz. Kaçta uyanacağımız bize kapitalizm tarafından dayatılıyor. Devlet bizim fikrimizi almaya dahi gerek görmeden saat dilimlerini değiştiriyor örneğin, güneşin ışıklarını dahi görmeden kapitalizmin çarklarında, okul sıralarında yaşamlarımızı öğretiyorlar. Ne iş yapacağımıza, neyi okuyacağımıza, neyi savunacağımıza zaten biz karar veremiyoruz. İktidar tüm gücüyle bizim üstümüze gelse de bizim bir araya gelmemizi istemiyor. İktidar yaşamlarımıza sahip çıkmamızı, yani politika yapmamızı istemiyor. Dayanışma içinde olmamızı istemiyor, bizi yalnızlığa mahkûm edip, cenderenin içine sokmaya çalışıyor.

İntiharlar Politiktir

İnsanlar -son çare- yaşamlarına kendi elleriyle son veriyor, son vermek zorunda kalıyor. Her intihar aslında sadece vazgeçme anlamına gelmiyor. İnsanların yaşamlarına son vermeleri bu politikasızlaştırma politikasından bağımsız düşünülemez. Belki de en büyük mesajı da bir parçası olamadıkları topluma veriyorlardır.

Kendisi bir kriz olan kapitalizm, ekonomik kriz dönemlerinde bizim yaşamımıza dolaylı değil doğrudan saldırıyor. Ekonomik krizlerle artan geleceksizlik, gündelik yaşantımızı da derinden etkiliyor. Bir yandan işsizlik, kira ödemeleri, faturalar bastırırken bir yandan da gündelik gıda ihtiyaçlarımızı karşılayamaz hale gelmemizle güvensizliğe kapılıyoruz.

Rahatça söyleyebiliriz ki özgüvensizlik bir intiharın zemin duygusudur. Özgüvensizlik hegemonik toplumu ve teslimiyeti yaratır. Bu, kişinin kendini yaşayamamasıyla sonuçlanır. Bu, içinde olduğu topluma karşı koyan bir tepkiye dönüşür. Birey uyumsuzlaşır. Toplumdan kurtulma arzusu artar. Hegemonik olan toplum bu tepki ile bir tepkime yaşar ve bireyi dışlar. Biz bu hegemonyayı ve hegemonya kültürünün kuvvetlendiğini, bunun politik bir şey olduğunu biliyoruz. Bu hegemonyanın entegrasyon ya

da yalnızlaşma seçeneğine sıkıştırdığı bireylerin tüm intiharları politiktir.

Virüsler ve Hastalıklar Politikanın Konusu Mudur?

İçinden geçtiğimiz günlerde karantinaya alınan bölgeler, kapatılan ticaret sahaları, uçuş yasakları, iptal edilen kapalı alan etkinlikleri, seyircisiz oynanan veya oynanmayan spor etkinlikleri, tatil edilen okullar ile virüse karşı önlemler alınıyor. Boşalan market rafları, evlerinden çıkmak istemeyen insanlar ve kolonya satışlarında yaşanan patlama. Virüs yaşamlarımızın her alanını en derinden etkiliyor.

Devlet görevlilerinin “Toplu taşıma kullanmayın ve gerekmedikçe evden çıkmayın!” uyarıları arasında genç işçiler kayboluyor. Virüse karşı zenginler için her şey düşünülüyor ama binlerce insanla doğrudan iletişim kurulan alanlarda temizlik işçilerinin, kargo işçilerinin, kuryelerin birbirlerine ve diğer insanlara enfeksiyon bulaştırma riski düşünülüyor. Ayrıca alınan önlemler kapsamında binlerce genç işçi işsiz kalıyor, işçilerin geliri olmadan evde kalmaları için koşullar oluşturulmuyor, yaşamları önemsenmiyor. İşçilerin müşterilerle doğrudan temas ettiği işyerle-

rinde de dezenfektan hijyen malzemeleri bulunmuyor. Üst üste 2 gün işe gelmediğinde kıdem tazminatı dâhil olmak üzere hiçbir tazminatı verilmeyen işçiler neredeyse virüs kapmaya zorlanıyor. İşçiden ya virüs kapmaya açık olması ya da yıllarca çalışmış olsun olmasın hiçbir tazminat almadan işten çıkması isteniyor.

Birçok devlet, insanların yaşamlarını önemsemedi. Virüsün yayılmasını ya görmezden geldiler ya da insanlardan saklamaya çalıştılar. Virüsün bu denli yayılmasının ve pek çok coğrafyada halkın sağlığına dair gerekli önlemlerin çok geç alınmasının nedeninin kapitalist sistemle ve devletlerle ilişkili olduğunu görmek, bu sistemin şimdi de gerçek bir biyolojik virüsle yaşamı tehlikeye attığını anlamak gerekiyor.

Deprem – Afetler

Depremler, toplumsal dayanışmanın en acil şekilde kendini hissettirdiği zamanlardandır. Nitekim geçtiğimiz aylar içerisinde de aylar öncesinden yapılan birçok uyarıya rağmen hiçbir önlem alınmaması sebebiyle, bunun bir örneğini de Elazığ depreminde yaşadık. Yakınlarını kaybetmiş, evi yıkılmış ve sokağında dışarda kalmak zorunda olan insanların “bu-

rada devlet yok” diye yakınması ve bir bakanın kendisinden cevap bekleyenlere “her şeyi de devletten beklemeyin” demesi gündemi uzun süre meşgul etti.

Çürük binaların içinde yaşamak zorunda olanlar ve görmezden gelindiğimiz için bu binaların altında kalanlar/kalacak olanlar olarak bizim en doğal ve en yaşamsal soruları sormamız dahi istenmedi. Yıllardan beri depreme karşı önlemler için toplandığı iddia edilen deprem vergilerinin akıbeti belirsiz. Devlet büyükleri gerekli gördükleri yerde, gerekli gördükleri şekilde, hiç kimseye sormadan harcadı ve hiç kimseye hesap vermeden de harcamaya devam ediyor. Devletin harcadığı şey deprem vergileri değil aslında. Harcanan bizim yaşamlarımız. Yaşamlarımızı çalan, depremin kendisi değil. Asıl yaşamlarımızı çalan, rant ve çıkarları uğruna kaçak katları ve kesilen kolonları görmezden gelen ve ruhsat verilmeyecek alanlara ruhsat veren kişi ve kurumlar. Yaşamlarımızı çalan, bizim politika yapmamızı istemeyen devletin ve kapitalizmin kendisi.

Sonuç

Yaşamlarımızı doğrudan ilgilendiren –açıkça söylemek gerekirse- biz ezilenleri daha da ezmeye çalışan birçok olay bize yaşatılırken bizden sadece sus-

mamız ve tüm olup bitenlere ses çıkarmamamız isteniyor. İktidar bize politika yapmayın diyor. Faturalarını ödeyemeyen, bakkala yüzlerce lira borcu olan, üstelik iş de bulamayan komşunuz mu intihar etti? Görmezden gelin. “Hayırseverler” zaten dayanamaz ve bu acı durumla ilgilenirler. Deprem sonucunda insanlar mı öldü? Duymamış gibi yapın. Duyduysanız bile yapacaksanız siz bir şeyler yapın, bizden beklemeyin. Kızılay, arsız Ensar vergi ödemesin diye türlü türlü işler çevirirken ezilenler için kılını kıpırdatmaz; sadece deprem sonrasında yaşamını sürdürmek isteyenler için bağış çağrısı yapar. Bunu da duymayın. Her gün “esnek çalışma saatleri” adı altında sömürdüğünüz işyerlerine giderken kullandığımız toplu taşıma araçlarını kullanmayın çağrısı mı duydunuz? Sorgulamayın.

İktidarın bize dediği şu: “Mutlu olmak, huzurlu bir yaşam sürmek mi istiyorsunuz? Duymayın, konuşmayın, sormayın, görmezden gelin. Akrabanızı, komşunuzu, işyerindeki arkadaşlarınızı yani siz siz yapan insanları düşünmeyin; onlar için üzülmeyin. Virüsten korunabildiğinize değil ancak onu atlattığınıza sevinebilirsiniz. Siz ezilensiniz, haddinizi bilin. Günde beş işçi ölürken bir de işe giderken size ulaşacak olan virüsten mi şikâyet ediyorsunuz? Düşünülmesi gereken bir şeyi devlet büyükleri düşünür ve gereğini yapar”.

Ama zaman, direnme zamanı. Zaman; biz ezilenlerin daha da ezilmeye çalışıldığı krizde, virüs salgınında, depremde kavga zamanıdır. Yaşamlarımızı çalanlara, çalmaya çalışanlara karşı mücadele zamanı. İktidar bizden politika yapmamamızı istediğinde biliyoruz ki yaşamlarımızı daha kolay elimizden almaya çalışacaklardır. Yaşamsal olan politiktir ve zaman, politika yapma zamanı.

Anarşist Kütüphane

Meydan Gazetesi
Yaşamsal Olan Politiktir
07.04.2020

tr.anarchistlibraries.net